

Подиръ три-дневно стояние, врищатъ се пакъ у Ненови и като стояха два дена заведоха се у Колю Миниовъ. Тукъ прѣминаха петнадесетъ дни.

Въ време на прикритието имъ у Колю Миниовъ, видѣ се за нужно, по планътъ на вѣйвода, да се испратятъ въ балкантъ нѣколко момчета, които да бѣдѣхъ приематели на храна и на други възстаннически потрѣби, същевременно да служатъ за прибиране на подзрѣнитѣ лица и за тѣзи, които ще указватъ желание да се съчислятъ съ четата на възстанниците.

За такива бѣха извѣстни: Кондо Д. Кавръковъ, Михалъ Д. Гаджаловъ и Михалъ Стоенчевъ, които бѣха събрали пари, отъ по прѣди изъ помежду си и отъ други лица и пратиха Нена да имъ доведе вѣйвода отъ Влашко. За тѣхни другари тѣ убѣдиха: Василъ Желчовъ и Марина Димитровъ, като сториха кѣтва да излѣзатъ всички на св. 40 срещу дена, а отъ тѣхъ да остане Михаилъ Стоенчовъ, за да спомага въ работитѣ на Стоила и Георги Икономовъ. Пригответа се, кой какъ можѣ, съ пушка, ножъ, барутъ, коршуми и на рѣченниятъ день заминаха за балкантъ, като прѣдварително заръчаха на кѣщнитѣ си да извѣстятъ за тѣхното излизание на турското правителство.

Нѣколко дни, подиръ идванието на Икономовъ и Стоилъ вѣйвода, пристигна отъ Влашко Андонъ Кутевъ, родомъ отъ Сливенъ. Той распитваше да узнае дѣ се намиратъ революционернитѣ агенти. Отказа му се отъ лицата, които ги знаяха; но когато се узна че и той иди съ същата цель както тѣ, явиха му мѣстожи вѣнзето имъ, като му се прѣдложи да ги приеме у кѣщата си. Андонъ прие на радо сърдце, защото търсеше по кой начинъ би се срѣцналъ съ тѣхъ. На 9-й Мартъ Нено придруженъ съ Михалъ Стоенчовъ